

Att^LATU; ਸਿਵਲ

ਕਪੂਰ ਜੇ

ਬਖਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ^— ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲੈਟਸ

ਬਨਾਮ

^ ਦਸੌਦਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਨੌ ਹੋਰ,- ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਜਵਾਬਦੇਹ।

1949 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 585,

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1908), ਆਰਡਰ 2, ਨਿਯਮ 2—¹⁰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ—ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਭਾਵੇਂ ਆਰਡਰ 2, ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੋਵੇ।

> 25 ਅਗਸਤ, 1943 ਨੂੰ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਬੀ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਬੀ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 22 ਫਰਵਰੀ, 1947 ਨੂੰ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੇ.ਐਸ. ਦੇ ਪੋਤੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 2, ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 2, ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਚ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ

ਅਦਾਲਤ

ਹੈਲਡ, ਦੂਸਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ

2, ਨਿਯਮ 2, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ। ਸਮੀਕਰਨ "ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ" ਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਅਰਥ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਹੈ

(1) 18 IC 737

ਮੁਦਈ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਰਾਹਤ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਦੂਜੇ

ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮੀਡੀਆ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕੋ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਹੀ ਤੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੁਆਰਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਪਛਾਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਮਾਪਦੰਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਸਬੂਤ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇਗਾ।

ਐਮ ਆਰ ਭਾਟੀਆ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ। *ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਮਿਤੀ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1940*, ਸ੍ਰੀ ਜਸਮੇਰ ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਗਰਾਓ, ਮਿਤੀ 23 ਅਗਸਤ, 1948 ਨੂੰ *ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਆਪ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ*।

ਐਨਐਲ ਵਡੇਹਰਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐਮ ਆਰ ਅਗਰਵਾਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ* ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ.

ਕਪੂਰ ਜੇ.—ਇਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1949 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਭਾਟੀਆ ਦਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਫਰਮਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਜਸਮੇਰ ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਜਗਰਾਓ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਬਖਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਵੰਸ਼-ਇਕ ਹੋਰ ਸਾਰਣੀ ਦੇਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਦਸ਼ੋਧਾ

ਫਿਰੋ ਸਿੰਘ

ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ

ਨੌ ਹੋਰ

ਸਮੰਦ ਸਿੰਘ

ਕਪੂਰ, ਜੇ.

ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ-Mst. ਭੋਹ

Kata Singh	I			
Harnam Singh	(ਅਨੇਖ ਸਿੰਘ		ਬੀਰ ਸਿੰਘ
Janak Singh Plaintiff No. (2)		ਚਤਰ ਸਿੰਘ	ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਕਰਨੈਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. (4) ਸਿੰਘ	ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ (3)
			ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਈ	
		ਈਸਰ ਸਿੰਘ		
			ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਮੁਦਈ ਨੰ. (1)	*

25 ਅਗਸਤ, 1953 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਲੇਨ-* ਝਗੜਿਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ *ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ* ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀ. 1 ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸਨ / ਭੋਲੀ ਜਿਸ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਕ ਸਾਥੀ । ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਭੋਲੀ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ * ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

^ 22 ਫਰਵਰੀ, 1947 ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਦੇ ਝਗੜਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ।

Bakhshi and another v. Dasaundha Singh and nine others
 Kapur, J. ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਕਾਲਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੋਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰੂੜੀ ਦਾ ਢੇਰ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਵ 8 ਮਾਰਚ, 1945 ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ V ਲਾਲ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਟੁਕੜੇ 'ਤੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਕੰਧਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅੱਧੇ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ ਮਿ. ਭੋਲੀ ਬਾਕੀ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ

ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਵੀ. ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ * ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 2, ਨਿਯਮ 2, ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਪ੍ਰੋ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਪਰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਹੁਕਮ 2, ਨਿਯਮ 2, ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਲੇਨ ਟਿਫ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਵਾਲ ਦੋ ਹਨ, ਪਹਿਲਾ ਕੀ ਆਰਡਰ 2, ਨਿਯਮ 2, ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਕੀ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ 142 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 144 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 2, ਨਿਯਮ 2, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ' ਕਿ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਸੀ। ਆਰਡਰ 2, ਨਿਯਮ 2, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ -

“ਹਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰਾ ਦਾਅਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਮੁਦਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ,

ਪਰ ਮੁਦਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ
ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਸਕਦਾ ਹੈ।

por- Bakhshi and
the another
any n
Dasaundha
Singh and nine
Kapur, J.

"ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹਰ ਤੱਥ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ
ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ-

ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ
ਸੈਰੀ. ਇਸ ਦਾ ਬਚਾਅ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ

ਇਹ ਰਾਹਤ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਜੋਂ ਜਾਂ
ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮੀਡੀਆ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ -
ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ (*ਸ਼ੇਉਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਬੇਚਨ ਸਿੰਘ* (1),
ਅਤੇ *ਮੁਹੰਮਦ ਖਲੀਲ ਖਾਨ* ਬਨਾਮ *ਮਹਿਬੂਬ ਅਲੀ ਮੀਆਂ* (2)। *ਸੇਠੂ ਵਲਦ ਖੁਸ਼ਾਲ* ਬਨਾਮ
ਬਹਿਨੀਬਾਈ, (3) ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ
ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਲਗਾਤਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਦੋ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ

ਕਾਰਵਾਈ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਪੰਨਾ 355 'ਤੇ *ਬਰਨਸਡਨ* ਬਨਾਮ *ਹੰਫਰੀ* (4) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਜਸਟਿਸ ਬੋਵੇਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਟੈਸਟ ਹੈ-

"ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕੋ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਹੀ ਤੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੁਆਰਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਪਛਾਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਮਾਪਦੰਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਸਬੂਤ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇਗਾ।"

- (1) ILR 18 ਪੈਟ 789
- (2) ILR, 1948 All, 571 P.C.
- (3) ILR 40 Bom. 351.
- (4) (1884) 14 QBD 141 ਤੇ ਪੰਨਾ 147

Bakhshi and another v. Dasaundha Singh and nine others
Kapur, J.

ਜੇ ਇਹ ਟੈਸਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇਗਾ। ਸਾਬਕਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਮੁਦਈਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਕਿ ਬਾਕੀ ਅੱਧੀ ਜਾਇਦਾਦ ਭੋਲੀ ਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਭੋਲੀ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਦਾਦਾ-ਦਾਦੇ ਰਾਹੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਗ਼ਰੀਬ ਸਿੰਘ ਦਾ ਭਰਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ *ਪਿਤਰਪੁਰ ਦੇ ਰਾਜਾ* ਬਨਾਮ *ਸ੍ਰੀ ਰਾਜਾ ਵੈਂਕਟਾ ਮਹੀਪਤਿਵੀਰੀਆ* (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਸੰਪਾਦਨ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ-

“ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ (ਹੁਣ ਆਰਡਰ II, ਨਿਯਮ 2), ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਹਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਹਰ ਦਾਅਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ 'ਹਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ।' - ਭਾਵ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਜਿਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਿਛਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਲਈ *ਮੁਰਤੀ* ਬਨਾਮ *ਭੋਲਾ ਰਾਮ* (2) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ,

ਪਰ ਉਥੇ ਜੋ ਗੱਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ 2, ਨਿਯਮ 2 ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ. ਇਹ ਲਾਰਡ ਜਸਟਿਸ ਬੋਵੇਨ ਦੀ ਰਾਏ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ "ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

- (1) ੮ ਮਦ ੫੮੦.
(2) ILR 16 ਸਾਰੇ। 165

ਮੁਹੰਮਦ ਖਲੀਲ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਮਹਿਬੂਬ ਅਲੀ ਮੀਆਂ (1), ਬਖਸ਼ੀ ਅਤੇ ਲਾਰਡ ਜਸਟਿਸ ਬੋਵੇਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਜਾਂਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਸੀ।

another
v.
Dasaundha
Singh and
nine others

ਸੂਟ (ਮੁਨਸ਼ੀ ਬੁਜ਼ਲੁਰ ਰੁਹੀਮ ਬਨਾਮ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਸੁਮਸੋਕਨਿਸਾ ਬੇਗਮ (2) ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖੋ। ਮੁਹੰਮਦ ਖਲੀਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਵਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਰਕਤੂਨਿਸਾ ਬੇਗਮ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ। ਸ਼ਾਹਜਹਾਂਪੁਰ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਕਣੀ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 2, ਨਿਯਮ 2 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਕਾਰਨ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 2, ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਬਜ਼ੇ - ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਕਬਜ਼ਾ 8 ਮਾਰਚ, 1945 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 142 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ 8 ਮਾਰਚ, 1945 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਟਾਈਟਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸਨ ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ

ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿਚ
ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।
ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।

aTLLT'IMF AU '571' .C)
(2) 11 ਐਲ.ਏ. 551 ਤੇ ਪੀ. 605

Bakhshi and another v. Dasaundha Singh and nine others
Kapur, J.

ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਗਲਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ - ਉਸੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਸਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭੋਲੀ ਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਉਹ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੜਦਾਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਾਂਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ